

РЕШЕНИЕ

№ 82/05.01.2018Г

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер 11015 по описа за 2017 година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „ТТВИ“ ЕООД, ЕИК: 2006850524, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул.Екзарх Йосиф № 60, ет. 2, представлявано от Павел Павлов, срещу Решение от 01.08.2017 г., постановено по НАХД № 9378/2017 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 5 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № РД-10-41/10.05.2017г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева, на основание чл.126, ал.1 във вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, за нарушение на чл. 12, ал.1 от ЗРТ.

В касационната жалба се излага становище за незаконосъобразност, неправилност на атакуваното решение и постановено при съществени нарушения на материалните и процесуланите правила. Счита, че постановеното решение е немотивирано, че не е налице нарушение на законовите разпоредби и че при съставянето на НП е допуснато нарушение на чл.57 от ЗАНН, като се твърди липса на мотиви в акта. Иска се от съда решението на СРС да бъде отменено, като вместо него бъде постановено друго, отменящо процесното наказателно постановление. В съдебно заседание, редовно призован касаторът се представлява от управителя, който поддържа жалбата и иска отмяна на решението, поради това, че няма оплаквания от зрителите и че всички телевизии излъчват музикални произведения без превод.

Ответникът по касация – Съвет за електронни медии, представлява се от юрк. която оспорва жалбата. Иска от съда решението на СРС да бъде потвърдено. Представя писмени бележки по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за

неоснователност на касационната жалба и моли за потвърждаване на постановеното от СРС решение.

Административен съд – София- град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства и събраните в съдебното следствие гласни такива, е установил от фактическа страна, че на 29.12.2016 г. в административната сграда на СЕМ при извършен преглед на записи от интегрираната система за мониторинг на СЕМ на програма "Т.TV.I", излъчена на 22.12.2015 г. от 09:17:56 до 09:23:21 часа, е установено, че: на 22.12.2015 г. по телевизионна програма " Т.TV.I " от 09:17:56 часа до 09:23:21 часа е излъчено драматургично произведение с аудио-визуално съдържание, което е заснето на сцена с продължителност 5 минути 25 секунди, без превод на български език. В началото на материала и в 09:18:38 ч. се появяват надписи на английски език и йероглифи, следват сцени, в които актьори влизат в диалог помежду си, пресъздават образи, изобразяват определени отношения. По време на излъчването на екрана се появяват субтитри с йероглифи, но липсва превод на български език.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка е издаден Акт за установяване на административно нарушение № НД-01-21/09.03.2017 г., който е връчен на упълномощен представител на жалбоподателя, подадени са писмени възражения срещу акта. Въз основа на съставения акт е издадено обжалваното наказателно постановление № РД-10-41/10.05.2017г., с което на „ТТВИ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 12, ал.1 от ЗТР.

Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно. Следователно, за допуснати съществени процесуални нарушения, както и за явна несправедливост на наложеното наказание касационният съд ще следи само, ако са наведени от касатора като касационни основания.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, поради което и не са налице сочените от касатора пороци за незаконосъобразност.

Касаторът е санкциониран за нарушение на чл.12, ал.1 от ЗТР, съгласно който програмите на доставчиците на медийни услуги се излъчват на официалния език, съгласно Конституцията на Република България. Безспорно по делото е обстоятелството, че излъченият клип е драматургично

произведение с аудио-визуално съдържание, изцяло на чужд език, със субтитри йероглифи, чието съдържание остава неразбрано за аудиторията. Така на преден план изпъкват единствено действията на участниците в клипа. § 1, т. 3 от ДР на ЗРТ определя, че "програма" е система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема. В чл. 12, ал. 2 са посочени изключенията, при които е допустимо програмите или отделни предавания да бъдат и на друг език, а именно: 1. когато се разпространяват с образователна цел; 2. когато са предназначени за български граждани, за които българският език не е майчин; 3. когато са предназначени за слушатели или зрители от чужбина; 4. когато се предават чуждестранни радио- и телевизионни програми. Описаното аудио-визуално съдържание категорично не попада и в изключенията на чл. 12, ал. 2 от ЗРТ - то не е с образователна цел; не е предназначено за български граждани, за които българският език не е майчин; не е предназначено за зрители от чужбина и не се предава чуждестранна телевизионна програма.

Изводът на СРС, че процесният клип не попада в приложното поле на чл. 12, ал. 2 ЗРТ е законосъобразен. В цитираната разпоредба изчерпателно са изброени изключенията, при наличието на които програмите или отделни предавания могат да бъдат и на друг език, които в процесния случай те не са налице.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на районния съд по отношение на възражението, че посоченото произведение не представлява трейлър, поради което изискванията на ЗРТ не е следвало да важат за него.

По отношение на възраженията за нарушение на нормата на чл. 57 от ЗАНН, съдът не намира, че липсват описание на нарушението и мотиви защо липсата на превод съставлява нарушение. В НП точно и коректно е описано деянието, с което е извършено нарушението, а именно телевизионната програма, датата, часът и времетраенето на материала, който е излъчен на език, който е неразбираем за аудиторията. Липсата на превод и обозначаване на произведението води до пълна невъзможност зрителят да разбере какво възприема, с което категорично е изпълнен съставът на нарушението по чл. 12, ал. 1 от ЗРТ.

Въззивното решение е правилно. Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд за липса на съществени процесуални нарушения при съставянето на процесните АУАН и НП, които съдържат „всички релевантни за казуса фактически обстоятелства“. Описанието на тези обстоятелства позволява на санкционираното юридическо лице да разбере административнонаказателното обвинение и да организира защитата си.

С оглед изложеното, с издаване на наказателното постановление законосъобразно е ангажирана отговорността на работодателя на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ, според която за нарушение на разпоредбите на чл. 11 – 14 и др. от закона, на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лева. При определяне на имуществената санкция правилно и справедливо наказващият орган е определил наказание в размер, съответстващ на законоустановения минимум.

При правилно установената от въззивния съд фактическа обстановка и липсата на сочените касационни основания за отмяна, настоящата съдебна инстанция намира, че така постановеното съдебно решение е правилно и

законосъобразно. Не се констатираха касационни отменителни основания по чл. 348 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, поради което атакуваното решение следва да бъде оставено в сила.

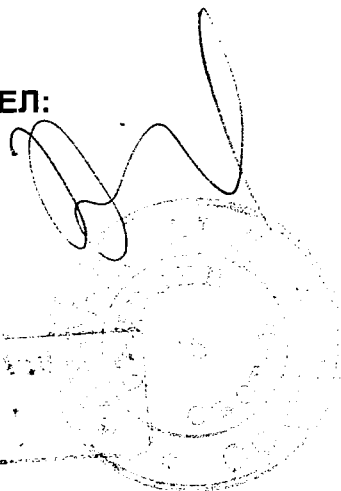
По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СОФИЯ ГРАД, V касационен състав

РЕШИ:

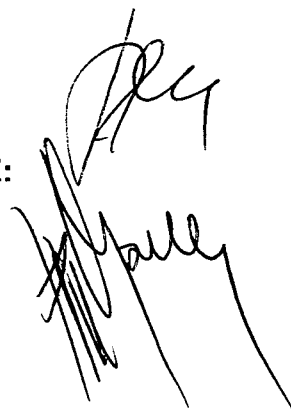
ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.08.2017 г., постановено по НАХД № 9378/2017 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 5 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

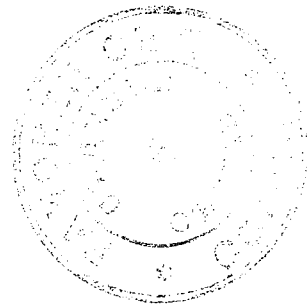

ЧЛЕНОВЕ:

РЕШЕНИЕ

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. София, 01.08.2017 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ,
V-и състав, в публично заседание на четвърти юли, през две хиляди и седемнадесета година, в състав:

Председател: КРАСИМИРА ПРОДАНОВА

при участието на секретаря Гергана Маринова, като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 9378** по описа за **2017** година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Делото е образувано по повод жалба от "ТТВИ" ЕООД срещу Наказателно постановление № РД-10-41/10.05.2017 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което за нарушение на чл. 12, ал.1 от Закона за радиото и телевизията, на основание чл. 126, ал.1, вр. чл. 127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лв.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Заемат становище за отмяна на НП. Заема се становище за наличие на процесуални нарушения при издаване на НП по чл. 42, т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН и прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Въззиваемата страна се представляват в съдебно заседание от ю.к.

Заемат становище за потвърждаване на наказателното постановление. Представени са писмени бележки.

Съдът, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Административно наказателното производство е започнало със съставянето на АУАН № НД-01-21/09.03.2017 г. с актосъставител

- главен инспектор в СЕМ в присъствието на свидетели.

Прието е за установено, че на 29.12.2016 г. в административната сграда на СЕМ - гр. София, бул. Шипченски проход № 69, ет.6 при извършен преглед на записи от интегрираната система за мониторинг на СЕМ на програма "Т.TV.I", излъчена на 22.12.2015 г. от 09:17:56 до 09:23:21 часа, е установено, че:

На 22.12.2015 г. по телевизионна програма " Т.TV.I " от 09:17:56 часа до 09:23:21 часа е излъчено драматургично произведение с аудио-визуално съдържание, което е заснето на сцена с продължителност 5 минути 25 секунди, без превод на български език.

При така установеното от фактическа страна актосъставителят е приел, че е налице нарушение на чл. 12, ал.1 от Закона за радиото и телевизията.

АУАН е връчен на упълномощен представител на жалбоподателя. Подадени са писмени възражения срещу акта. Твърди се наличие на маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, предвид факта, че нарушението се дължи на операторска грешка.

Въз основа на съставения акт е издадено обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установените факти по делото, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез наказващия орган пред компетентен съд в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от активно легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

АУАН и НП са издадени от оправомощени за това лица, в рамките на законоустановените срокове, не страдат от реквизитни недостатъци.

Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-21/09.03.2017 г. е съставен, а обжалваното НП е издадено от лицата, притежаващи съответната компетентност, съгласно чл. 127, ал. 1 и ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ). По делото са приложени Заповед № РД-13-21/ 09.05.2016 г. на председателя на СЕМ, както и Решение № РД-05-58/ 09.05.2017 г. на Съвета за електронни медии за избор на председател. АУАН и НП са издадени в законоустановените давностни срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, при спазване на процесуалния закон. И в двата акта изрично са посочени законовите разпоредби, които са нарушени от дружеството-жалбоподател. Неизпълнението на задължение е описано достатъчно ясно и конкретно, така, че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Всички елементи от състава му са изброени във фактическото описание. По този начин са изпълнени изискванията на чл. 42, съответно - чл. 57 от ЗАНН и противно на твърденията на жалбоподателя не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, нито неспазване на законоустановената форма при съставяне на АУАН, съответно издаване на НП.

От приложените към административно наказателната преписка и събраните в рамките на съдебното следствие доказателства се потвърждава установената по преписката фактология, с оглед на което съдът счита, че наказващият орган я е установил правилно.

Правилно актосъставителят и наказващият орган са определили приложимата материална разпоредба, като са квалифицирали деянието като нарушение по чл. 12, ал.1 от ЗРТ. Жалбоподателят в нарушение на задължението си по чл. 12, ал.1 от ЗРТ е излъчил драматургично произведение с аудио-визуално съдържание на език, различен от официалният език в република България, без превод на български език. Излъченото не попада в изключенията по чл. 12, ал. 2 от ЗРТ - за програми или отделни предавания, когато: се разпространяват с образователна цел; са

предназначени за български граждани, за които българският език не е майчин; са предназначени за слушатели или зрители от чужбина; се предават чуждестранни радио и телевизионни програми.

Предвид обстоятелството, че нарушението е извършено от ЮЛ, което носи обективна и безвиновна отговорност, то субективната страна на деянието не следва да се обсъжда. В този смисъл жалбоподателят е бил длъжен да осигури правомерните си действия в съгласие с дължимото си по чл. 12, ал.1 от ЗРТ поведение, а вътрешно организационните причини за допускане на нарушението са без правно значение.

Съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя за наличието на процедурни нарушения при издаването на обжалваното наказателно постановление, изразяващи се в реквизитни недостатъци по чл. 42, т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗРТ, програмите на доставчиците на медийни услуги се излъчват на официалния език, съгласно КРБ. § 1, т. 3 от ДР на ЗРТ определя, че "програма" е система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема. В чл. 12, ал. 2 са посочени изключенията, при които е допустимо програмите или отделни предавания да бъдат и на друг език, а именно: 1. когато се разпространяват с образователна цел; 2. когато са предназначени за български граждани, за които българският език не е майчин; 3. когато са предназначени за слушатели или зрители от чужбина; 4. когато се предават чуждестранни радио- и телевизионни програми. Описаното аудио-визуално съдържание категорично не попада и в изключенията на чл. 12, ал. 2 от ЗРТ - то не е с образователна цел; не е предназначено за български граждани, за които българският език не е майчин; не е предназначено за зрители от чужбина и не се предава чуждестранна телевизионна програма.

Безспорно установено и не се оспорва от жалбоподателя е излъчването на посоченото съдържание на 22.12.2016 г. от 09:17:56 ч. до 09:23:21 ч. по програма „Т.TV.I” на език, различен от българския.

Съдът не споделя твърденията, че излъченото представлява трейлър на музикално-сценично произведение - опера Kupcu, поради което изискванията на Закона за радиото и телевизията не следва да важат за него. „Трейлърът" представлява къс рекламен филм, излъчван като анонс преди някаква предстояща проява, прожекция и др. на съответното произведение. В конкретния случай описаното аудио-визуално съдържание, излъчено без превод на български език, е включено като част от програма „Т.TV.I”, с нейното лого и по никакъв начин не е обозначено като трейлър или самопромоция на евентуалното излъчване на произведението в кинозалоните или в програмата на оператора. Не без значение е и продължителността на предаването - над 5 минути, което също го разграничава от обичайната продължителност на трейлърите - между 30 секунди и 1 минута. Излъчването на трейлър предполага уведомяване на зрителя къде и кога може да види цялото произведение, а в случая такава препратка липсва.

Дори и да се характеризира като музикално-сценично произведение, излъченото предаване (или откъс от такова) е включено като част от програмната схема на оператора, носи определено съдържание (почти през цялото време се води диалог между участващите в него артисти), което остава абсолютно неразбрано за българския зрител. Всъщност липсата на превод и обозначаване на предаването води до пълна невъзможност на зрителя да разбере какво възприема - дали трейлър (както твърди жалбоподателя), дали отделно произведение или част от такова, кое е произведението, кои са артистите-изпълнители и т.н.

Неотносими са възраженията, че предаването е придружено със субтитри, които са на китайски, тъй като са предназначени за хора с увреден слух, а в българското законодателство няма изискване за субтитриране на музикално-сценични произведения за хора с увреден слух. Санкцията е наложена на доставчика на медийни услуги не защото не е осигурил субтитри за българските граждани с увреден слух, а защото не е осигурил превод на български език на част от програмата си, предназначена за всички български граждани.

Правилно наказващият орган е определил санкционната разпоредба - чл. 126, ал.1 от ЗРТ и е наложил имуществена санкция в предвидения от законодателя минимум. Съгласно сочената разпоредба, на която норма се е позовал АНО като основание за ангажиране на отговорността на жалбоподателя "За нарушение на разпоредбите на чл. 7, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, 2 и 5, чл. 11 - 14, чл. 16 - 18, чл. 19а, ал. 1 и 2, чл. 19в, ал. 4 и 7, чл. 75, ал. 1, ал. 3 - 6, ал. 8 и ал. 10, чл. 78, чл. 79, чл. 80, ал. 1, чл. 81, 82, чл. 83, ал. 1 и 2, чл. 84, ал. 2 и 3, чл. 85, чл. 86 - 88, чл. 89, ал. 1, чл. 90 и 91 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв."

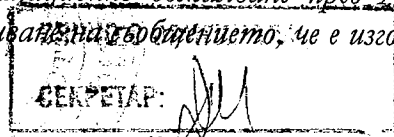
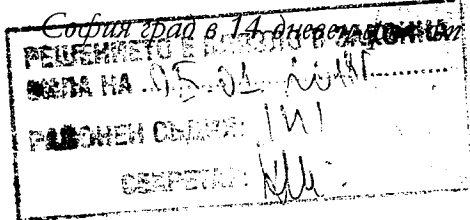
Съдът счита, че случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като деянието по своя вид и характер не се отличава от други такива и може да се приеме, че е с явно незначителна обществена опасност. Предвид изложеното съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и правилно, поради което следва да се потвърди изцяло.

Поради изложеното и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № РД-10-41/10.05.2017 г., издадено от председател на Съвета за електронни медии, с което на "ТТВИ" ЕООД за нарушение на чл. 12, ал.1 от Закона за радиото и телевизията, на основание чл. 126, ал.1, вр. чл. 127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд –

РАЙОНЕН СЪДИЯ: [Signature]

20/01.03.17